

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/155/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218205393
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7218205393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXX/XX, zast.: JUDr. Jánom Tajtákom, advokátom, IČO: 42 096 014, so sídlom v Košiciach, Ondavská 17, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 1.126,43 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 14. marca 2022 sp. zn. 37C/30/2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 14. marca 2022 č. k. 37C/30/2018-153.

Žalobkyňa má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 14. marca 2022 č. k. 37C/30/2018-153 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.126,43 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.126,43 € od 29.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobkyni právo proti žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 1.126,43 € spolu s príslušenstvom vrátane náhrady trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.1.2017 došlo k dopravnej nehode v C., pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobkyne zn. Audi A3, EČV: C.. Škoda bola spôsobená motorovým vozidlom, ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorá mala v čase dopravnej nehody poistené svoje motorové vozidlo u žalovanej. V prípade motorového vozidla spoločnosti VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktoré v čase dopravnej nehody viedol zamestnanec - vodič E. B., sa jednalo o odhŕňáč snehu, ktorý v okamihu dopravnej nehody neodhŕňal sneh, len sa presúval. V okamihu škodovej udalosti vozidlo žalobkyne stálo zaparkované a vo vozidle sa nikto nenachádzal. Žalobkyňa si svoje motorové vozidlo nechala opraviť v spoločnosti Autocars, s.r.o. Za vykonanú opravu zaplatila spoločnosti Autocars, s.r.o. sumu 1.126,43 € a za náhradné diely spoločnosti Fraku s.r.o. uhradila sumu 672,90 €. Žalovaná listom zo dňa 13.3.2017 oznámila žalobkyni ukončenie šetrenia škodovej udalosti a oznámila jej, že nemôže poskytnúť náhradu škody, keďže v danom prípade sa jedná o výluku z poistenia podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., nakoľko ide o škodu spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného nástroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou. Žalovaná doposiaľ dlžnú sumu neuhradila.

3. Za nesporné (podľa ust. § 151 ods. 1 CSP) považoval tvrdenia žalobkyne, že dňa 16.1.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobkyne zn. Audi A3, EČV: C., spočívajúca v poškodení pravého predného blatníka, pravých predných dverí, bočných skiel, zdeformovaní, preliačení a rozbití poškodených častí, že škoda bola spôsobená motorovým

vozidlom, ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktoré v čase dopravnej nehody viedol zamestnanec spoločnosti VČIELKA KOŠICE s.r.o., E. B., že motorové vozidlo - odhŕňač snehu spoločnosti VČIELKA KOŠICE s.r.o., bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. V konaní rovnako nebolo sporné, že na základe oznámenia o vzniku škodovej udalosti dňa 9.2.2017 došlo k vykonaniu obhliadky poškodeného motorového vozidla žalobkyne spoločnosťou SLOVEXPERTA s.r.o., v rámci ktorej bolo zistené zdeformovanie pravého predného blatníka, preliačenie pravých predných dverí a rozbitie pravých bočných skiel s nutnosťou výmeny alebo opravy poškodených častí (zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 9.2.2017). Uvedený rozsah poškodenia vyplýva aj z fotodokumentácie predloženej žalovanou.

4. Žalobkyňa si svoje poškodené motorové vozidlo nechala opraviť v servise Autocars, s.r.o., so sídlom Vihorlatská 38, Košice, ktorá náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobkyne vyúčtovala faktúrou č. XXXXXXXXX, vystavenou dňa 6.3.2017, so splatnosťou do 14 dní, vo výške 1.126,43 € za opravu vozidla Audi A3, EČV: C., farbu - striebornú metalízu, materiál a prácu. Pri oprave poškodeného motorového vozidla žalobkyne boli použité náhradne diely, ktoré spoločnosti Autocars, s.r.o. vyúčtovala spoločnosť FRAKU s.r.o., so sídlom Palárikova 16, Košice faktúrou č. XXXXXXXXX, vystavenou dňa 1.3.2017, vo výške 672,90 €, a to bočné sklo zadné dvere, sklo do dverí pravé predné, blatník predný pravý a upevňovaciu sadu na blatník.

5. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b/ a c/, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6, 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o PZP) spolu s § 420 ods. 1, 2, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, 3, § 823, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013.

6. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne bola podaná dôvodne v celom rozsahu uplatneného nároku. Vychádzal z úvahy, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú zavinené porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňi vznikla škoda na jej motorovom vozidle zn. Audi A3, EČV: C. pri dopravnej nehode, pričom škoda bola spôsobená traktorom EČV: C. F., ktoré viedol vodič E. B.. Prevádzateľom motorového vozidla, traktora EČV: C. F., bola v rozhodnom čase obchodná spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorej zodpovednosť za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode dňa 16.1.2017 má objektívny základ podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka, daný osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, teda motorového vozidla, traktora EČV: C. F..

7. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, traktora EČV: C. F., bola v čase dopravnej nehody dňa 16.1.2017 poistená na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako poisťovateľom a obchodnou spoločnosťou VČIELKA KOŠICE s.r.o. ako poisťníkom v zmysle ust. § 6 zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Z poistnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou VČIELKA KOŠICE s.r.o. má spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o. ako poistený proti žalovanej ako poisťníkovi právo, aby žalovaná za ňu poskytla žalobkyňi ako poškodenej poistné plnenie v rozsahu tiež preukázaného nároku na náhradu škody na majetku (§ 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov) a žalobkyňa má tiež proti žalovanej priamy nárok na náhradu škody vyplývajúci z ust. § 15 ods. 1 veta druhá zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Preto súd uzavrel, že žalobkyňa je oprávnená požadovať plnenie od žalovanej, a preto žalovaná je vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyne nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, a teda je pasívne vecne legitimovaným subjektom.

8. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že motorové vozidlo žalobkyne bolo zaparkované pred budovou pneuservisu, pričom k zrážke s traktorom došlo tak, že traktor cúval a narazil zadným ramenom a lyžicou do skla dverí a zadného blatníka. Primárny náraz smeroval od prednej časti vozidla smerom ku jeho zadnej časti a prvým miestom kontaktu bol pravý predný blatník v blízkosti spoja s pravými dverami. Uvedený priebeh skutkového deja, ako ho opísal svedok E. B., vodič, ktorý škodu na vozidle žalobkyne spôsobil, považoval za technický prijateľný aj znalec v odbornom stanovisku, ktorý vyhotovil na základe zadania žalovanej.

9. Pokiaľ ide o spornú otázku, či ku škodovej udalosti došlo pri vykonávaní pracovnej činnosti, t.j. pri odhŕňaní snehu alebo nie, súd v tomto smere vyšiel zo svedeckej výpovede samotného vodiča, ktorý v čase dopravnej nehody viedol traktor bager KOMATSU, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobkyne, ktorý sa vyjadril, že cieľom jeho cesty bol pneuservis a dofúkanie sfúknutej pneumatiky, že k dopravnej nehode nedošlo pri odhŕňaní snehu, že k zrážke s vozidlom žalobkyne došlo pri otáčaní sa s vozidlom na parkovisku pred budovou pneuservisu, kde bolo zaparkované vozidlo žalobkyne. Hodnovernosť svedka spochybnená žalovanou nebola, samotný svedok uviedol, že nemá žiaden pomer ani k sporovým stranám a ani k predmetu konania. Vyjadrenie svedka o účele jeho cesty bolo podporené aj vyjadrením jeho zamestnávateľa, ktorý uviedol, že dňa 16.1.2017 sa jeho zamestnanec E. B. presúval pracovným strojom z pneuservisu do garáže nachádzajúcej sa na ulici G. X. Súd pri posúdení tejto spornej otázky vychádzal z výpovede svedka E. B. aj napriek tomu, že v listine „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ zo dňa 6.3.2017 je pri opise vzniku škody uvedené, že škoda mala vzniknúť pri odhŕňaní snehu. Pre súd v tomto smere boli smerodajné dve skutočnosti, jednak to, že vo vozidle žalobkyne sa v čase zrážky nikto nenachádzal, vozidlo bolo zaparkované, teda opis vzniku škody žalobkyňou nebol opis osoby priamo zúčastnenej na dopravnej nehode. Po druhé to, že škoda nevznikla pri odhŕňaní snehu, uviedol samotný vinník dopravnej nehody, svedok E. B., ktorého hodnovernosť nikto v konaní nenamietal. Súd tak nemal pochybnosť o tom, že svedok vypovedal o spornej skutočnosti tak, ako ju reálne vnímal.

10. Riadiac sa uvedenými úvahami súd považoval uplatnený nárok v časti istiny za dôvodný. Vzhľadom na to, že žalovaná sa s platením poistného plnenia, resp. náhrady škody vo vzťahu k žalobkyňi, t.j. s peňažným plnením, dostala do omeškania, mal za to, že vznikol žalobkyňi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd pri posudzovaní žalobkyňou uplatnených úrokov z omeškania vychádzal z ust. § 4 ods. 2 písm. b/ a c/ zákona č. 381/2001 Z.z., ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ust. § 823 Občianskeho zákonníka, ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 797 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

11. Z predložených listinných dôkazov mal preukázané, že žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 13.3.2017. Súd vychádzal z úvahy, že splatnosť (zročnosť) plnenia poistiteľa v prípade poistnej udalosti je určená v ust. § 797 od. 3 Občianskeho zákonníka, do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, rovnako aj v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením voči žalobkyňi z poistnej udalosti dňa 29.3.2017 tak, ako si žalobkyňa uplatnila v žalobe. Sadzbu uplatnených úrokov z omeškania súd posúdil ako uplatnenú v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Súd sa v plnej miere stotožnil s argumentáciou žalobkyne o dôvodnosti jej nároku na úroky z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania so splnením peňažného záväzku, vyplývajúceho zo záväzkového vzťahu, ktorý vznikol na základe zákona, zo zodpovednosti za škodu. Ak teda záväzok žalovanej má peňažný charakter, potom je žalobkyňa oprávnená požadovať popri splnení dlhu aj úroky z omeškania, keďže žalovaná sa dostala so splnením peňažného záväzku do omeškania, záväzku ktoré splatnosť nepochybne vyplýva z vyššie uvedených ustanovení.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

13. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

14. Odvolateľka považuje konanie žalobkyne za účelové, keďže v žalobe opísala skutočnosti rozhodujúce pre priznanie nároku, ktoré opierala o listinné dôkazy, tie však následne popierala v jeho celistvosti. Spochybnila tak dôveryhodnosť tvrdenia žalobkyne uvedeného v žalobe, keď tvrdila, že škodu spôsobilo motorové vozidlo, ktoré v ten čas viedol E. B. a ktoré sneh neodhŕňalo, ale sa len presúvalo, oproti čomu v listinnom dokumente – uplatnenie nároku na náhradu škody vznik škody popísala tak, že vozidlo bolo poškodené pri odpratávaní snehu. Žalobkyňa navrhla výsluch svedka E. B., pričom žalovaná namietala jeho zaujatosť. Poukázala na odborné stanovisko znalca H. I., pričom má za to, že okolnosti vzniku poistnej udalosti tak, ako to žalobkyňa opisuje vo svojej žalobe, sú nepreukázané. Z uvedeného stanoviska citovala časť zdôrazniac, že nakoľko nebolo zdokumentované miesto škodovej udalosti, stav

a poloha pracovného stroja po zrážke ani poloha zaparkovaného vozidla Audi, nie je z technického hľadiska možné exaktne posúdiť priebeh kolízie. Cúvať mohlo vozidlo aj pri odhŕňaní snehu. S poukazom na uvedené žalovaná považuje skutkové okolnosti za nepreukázané. Žalovaná zotrvala aj na svojej námietke týkajúcej sa nedôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, keď citovala § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP a poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016, 6Co/838/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/321/2015 a rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017.

15.1. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila písomne tak, že žalovaná v odvolaní opätovne poukazuje na skutočnosti, ktoré namietala už v konaní, ktoré boli súdom podrobené riadnemu dokazovaniu a prieskumu, s ktorými sa súd vysporiadal v rozsudku. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v celkom rozsahu potvrdil. Má za to, že žiadne z jej tvrdení po vykonanom dokazovaní neostalo sporným a súdom boli riadne a správne vyhodnotené. Poukázala na svoj vek, ako aj na skutočnosť, že sama formulár nevyplnila, avšak tento údaj nie je relevantný, keďže bolo preukázané, že sa na mieste nehody vôbec nenachádzala a nevie a nemôže vedieť ako ku škode došlo.

15.2. K námietke zaujatosti svedka E. B. zdôraznila, že žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali zaujatosti a naopak zdôraznila, že on jediný bol priamym účastníkom nehody a mohol tak svedčiť o skutkových okolnostiach vzniku škody. Neexistuje žiaden vzťah medzi týmto svedkom a ktorýmkoľvek účastníkom, pričom jeho výpoveď bola jasná, zrozumiteľná, konzistentná a bez vnútorných rozporov a dôveryhodnosť výpovede potvrdil aj znalec navrhnutý žalovanou. Námietky proti tomuto svedkovi neboli vznesené v priebehu konania a naopak žalobkyňa považuje takúto obranu žalovanej v odvolaní za účelovú. Rovnako z odborného stanoviska H. J. I. nevyplýva správnosť tvrdení žalovanej, naopak, znalec zreteľne a bez pochybností konštatoval, že ako traktor narazil do vozidla, pričom konštatoval výškovú a tvarovú korešpondenciu poškodení Audi pri náraze a potvrdil tak svedeckú výpoveď svedka E. B..

15.3. Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa úrokov z omeškania a rozhodnutí, na ktoré poukazuje odvolateľka, žalobkyňa zdôraznila, že Krajský súd v Košiciach rozhoduje odlišne, pričom názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 rešpektuje, ale len ak poisťovňa odmietne poskytnúť poistné plnenie na základe riadneho odôvodnenia. Žalobkyňa má za to, že v danom prípade poisťovňa riadne odôvodnenie o odmietnutí poistného plnenia neposkytla, keďže sa obmedzila len na citáciu príslušného zákonného ustanovenia bez uvedenia akýchkoľvek skutkových okolností a dôkazov.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

17. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8. augusta 2023 o 09.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 1.8.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

19. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

20. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené.

21. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by napĺňala odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. nebolo zistené také

porušenie procesných predpisov (porušenie procesných práv strán sporu), ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Žalovaná v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

23. Súd svoje úvahy, ako dospel k skutkovým a právnym záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalovanej.

24. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza nasledovné:

25. V konaní nebolo sporné, že žalobkyni vznikla škoda na jej motorovom vozidle zn. Audi A3, EČV: C. pri dopravnej nehode, pričom škoda bola spôsobená traktorom EČV: C. F., ktoré viedol vodič E. B.. Prevádzateľom motorového vozidla, traktora EČV: C. F., bola v rozhodnom čase obchodná spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, traktora EČV: C. F., bola v čase dopravnej nehody dňa 16.1.2017 poistená na základe poisťovnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako poisťovateľom a obchodnou spoločnosťou VČIELKA KOŠICE s.r.o. ako poistníkom v zmysle ust. § 6 zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Žalobkyňa je oprávnená požadovať od žalovanej náhradu škody (má proti žalovanej priamy nárok na náhradu škody) v zmysle ust. § 15 ods. 1 veta druhá zák. č. 381/2001 Z.z.

26. Súd prvej inštancie správne posúdil námietku žalovanej vzťahujúcu sa na otázku, či ku škodovej udalosti došlo pri vykonávaní pracovnej činnosti, t.j. pri odhŕňaní snehu alebo nie. Správne pritom vychádzal zo svedeckej výpovede samotného vodiča vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobkyne, vyjadrenia jeho zamestnávateľa a bral zreteľ na skutočnosť, že žalobkyňa sa v čase vzniku škody vo vozidle nenachádzala (teda nemala priamu vedomosť o mechanizme vzniku škody), ktoré dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti.

27. Nemožno považovať za dôvodnú námietku žalovanej o nedôveryhodnosti svedka E. B., keďže z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti odôvodňujúce pochybnosti o jeho vierohodnosti. Uvedený svedok nemá žiaden pomer ani k sporovým stranám, ani k predmetu konania a ani žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by ju oprávňovali pochybovať o tom, že svedok vypovedal o spornej skutočnosti tak, ako ju reálne vnímal.

28. Správnosť uvedených záverov je podporená aj Odborným stanoviskom (ktoré predložila súdu žalovaná) BD Solutions s.r.o. - H. J. I. - znalec v odbore Doprava cestná, v ktorom znalec dospel k záveru o technickej prijateľnosti, že do pravého predného blatníka a dverí vozidla narazil traktor bager KOMATSU pri cúvaní rýmom zadného ramena a lyžicou do skla dverí a zadného blatníka, vychádzajúc z vyhodnotenia výškovej korešpondencie poškodení vozidla žalobkyne s výškami zadnej časti traktora bagra (zároveň dospel k záveru, že servis si za opravu vozidla žalobkyne účtoval o 790,01 € menej ako boli oprávnené náklady podľa výrobcom predpísaného postupu opráv pri použití sadzieb autorizovaného servisu za práce a materiál).

29. Správny je aj záver súdu, že žalobkyni vznikol popri nároku na zaplatenie istiny aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

30. Vo vzťahu k námietkam odvolateľky týkajúcim sa úrokov z omeškania a poukaz na rozhodnutia súdov vrátane záverov najvyššieho súdu vyslovených v rozsudku z 22. novembra 2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017 (v zmysle ktorých žalovaná by sa do omeškania dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.) je potrebné zdôrazniť, že predmetné rozhodnutie dovolacieho súdu bolo zrušené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky

zo 14. októbra 2021, č. k. III. ÚS 309/2020-33 (ďalej len nález). V uvedenom náleze Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) okrem iného uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo (bod 34. nálezu). Obdobné závery vyslovil ústavný súd aj v náleze zo 14. októbra 2021 sp. zn. III. ÚS 214/2020, na ktoré reflektoval najvyšší súd v uznesení z 27. apríla 2022 sp. zn. 1Cdo/225/2021. Najvyšší súd pri opätovnom prejednaní dovolania po zrušení rozsudku z 22. novembra 2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017 v intenciách právnych záverov ústavného súdu vyslovených v zrušujúcom náleze dospel v uznesení z 25. apríla 2022 sp. zn. 2Cdo/306/2021 k záveru o nesprávnosti takého právneho názoru, podľa ktorého by žalobcovi patrilo príslušenstvo z priznanej pohľadávky až od momentu, ako bol žalovanej poisťovni doručený právoplatný rozsudok súdu o výške náhrady škody, pričom do omeškania by sa žalovaná mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej takým právoplatným rozhodnutím. NS SR konštatoval, že pokiaľ boli žalobcovi v prejednávanej veci rozhodnutím odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie priznané okrem pohľadávky aj úroky z omeškania, možno uzavrieť, že odvolací súd sa neodklonil od záverov vyjadrených najvyšším súdom, resp. ústavným súdom a dovolací súd ani nezistil žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa mal odchyliť od takto publikovaných záverov.

31. Vzhľadom na to, že žalovaná sa s platením náhrady škody vo vzťahu k žalobkyni, t.j. s peňažným plnením, dostala do omeškania (uplynutím lehoty 15 dní po ukončení šetrenia poisťnej udalosti), vznikol žalobkyni aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. V danom prípade z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že žalovaná skončila šetrenie poisťnej udalosti dňa 13.3.2017, pričom do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti bola povinná plniť (t.j. do 28.3.2017). Žalovaná sa teda dostala do omeškania s plnením voči žalobkyni z poisťnej udalosti dňa 29.3.2017, ako to správne ustálil aj súd prvej inštancie.

32. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, takýto nárok vznikol úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (uznesením súdu prvej inštancie).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).